

Szerkesztőségi iroda:
BRASSÓ, Színház-utca 95. sz.
hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak

Kiadóhivatal:
ALEXI KÖNYVNYOMDÁJA, BRASSÓBAN
színház utca 95 sz. alatt,
hova az előfizetési pénzek s hirdetések bérmentesen küldendők.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt. Félévre 3 frt 50 kr
Negyedévre 1 frt. 80 kr.
Külföldre egész évre 20 Frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1-10 sor helye 40 kr.). Minden egyes hirdetés bérlet díja 30 kr., nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény; nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapestben Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben Vatzina R. hirdetési irodájában

7. szám.

BRASSÓ, Szombat, január 16-án.

II-ik évfolyam 1886.

Tisztelettel kérjük lapunk azon tisztelt olvasóit, akik előfizetési díjajukat még be nem küldötték: szíveskedjenek azt mielőbb eszközölni, hogy a lap szétküldésében zavar vagy fennakadás ne álljon be.

Ujévi ajándék.

Brassó városa ujévi ajándékot kapott a kormánytól. Gróf Bethlen András főispán ő méltósága eszközölte ki, ő is hozta haza. Mint soha, úgy ez alkalommal sem jött haza üres kézzel. Valamit mindig hoz, mintha annak úgy kellene lennie.

Nem pazaroljuk a sok szót, röviden megmondjuk, miben áll az ajándék.

Ha a napszám, a munkaerő nálunk aránylag olcsó is, azért mégis elég drága viszonyainkhoz képest. Sok szép terv dőlt dugába, sok dolog halasztatott el csupán ez egy okból is, a mi kárára, hátrányára van a városnak és lakosságának. Habár gazdag város vagyunk, még sincs pénzünk, bár lehetne.

Ily körülmények között megbecsülhetetlen az az ajándék, melyet a főispán hozott; alkalmat nyújt nagy tevékenységre, de egyszerűsággal tetemes megtakarításra. Kiszökölt a főispán a kormánytól azt, hogy a helybeli kir. törv. sz. börtönökben, illetőleg fogházakban tartóztatott rabok igen mérsékelt díj mellett a város által eszközölni kívánt munkáknál alkalmaztassanak.

Ezen felette nagy kedvezmény igen nagy lendületet lesz hivatva adni a város által fogantatott szándékolt nyilvános munkák teljesítésének. Sok üdvös célnak kellett ez irányban a munkás kéz drága volta miatt elmaradnia és sok fogantatott munka majdnem ötszörösébe került annak, a mibe hasonló munka ezután fog kerülni.

A tetemes számú rab oly munkaerőt képvisel, mely nem megvetendő. Átlag véve állandóan mintegy 150 rab van a helyi fogházakban tartóztatva; többnyire kemény férfirabok ezek, a kikben Brassó városa oly munkaerőt kap, melylyel már olcsó voltánál fogva is nagy eredmény érhető el.

Brassó városában felette sok a teendő. Ha fokról-fokra teljesítjük ezeket, úgy e város valóban meg is fog felelni a hozzá joga-

san kötött váratásoknak s egyuttal helyre-pótolhatja azon nagy mulasztást, melyet az utolsó évtizedekben elkövetett.

Maga a város tanácsa is régen tervbe vette már az ódon falak lehordását s az alsó sétatér melletti gödrök feltöltését. Egyikök sem disziti a várost, sőt ellenkezőleg; az idegen e szép fekvésű város megtekintésekor borzasztó disharmoniát kell hogy találjon ezek miatt.

De van még sok más teendő is.

Ott van a város tereinek szabályozása, ott az alsó sétatér, melyre szintén nem egy előnyös változtatás, ujitás vár; ott vannak a város kiránduló helyeinek primitív volta, a melyekre pedig a város sokat, sőt erőihez képest nagyon is sokat költ. Most módjában lesz sokszorta olcsóbban megteremteni mindezt.

Ott van a Hontérus-tér. A város képviselője elhatározta ennek rendezését, általában szabályozását. Ötezer forint lett tudunkkal erre a célra megszavazva. Mi ellene voltunk e határozatnak, de ha már azzá vált, respektálnunk kell azt. Vajjon az arra előirányzott összegnek a csaknem ötszörte olcsóbb munkaerő nyeresége által nem lehet-e mintegy felét megtakarítani?

De nem akarunk ez alkalommal a teendők nagy tömegére mutatni, majd elérkezik annak is ideje. Csak az értékes ujévi ajándékkal akarunk foglalkozni, melynek segítségével a város előrehaladását célzó munkák lesznek fogantatottak s e mellett Brassó város érdekei úgy mozdíthatnak elő, hogy az arra fordított összeg céljának teljesen megfelelő s a város közönsége érdekeit előmozdító, — a melyért nemcsak szemrehányás nem, hanem dícséret fogja illetni a hatóságot.

Van azonban ennek még egy más, nem kevésbé fontos ága. A tizenkilencedik század a humanizmus százada. És e tekintetben általános emberbaráti szempontból a kormány ezen engedélyének sokkal nagyobb a fontossága, mint az előbbire nézve. Amaz lokális érdektől, emez általános.

A raboknak, a társadalom ezen eltévedt tagjainak nagy szükségük van segélyre. A munka visszaadja őket ismét a társadalomnak. De többet tesz: lehetővé teszi nekik kezök

szorgalma által kis tőkére szert tenni, a melylyel, ha az igazságszolgáltatás megtorolta már a bűnt, hasznos munkához foghatnak s ismét jó, hasznavehető tagjaivá válhatnak a társadalomnak.

Az a munka, mely a fogház falain belül foglalkoztatja őket, nem elegendő erre; szélesebb kör, nagyobb keretmenny kell ahhoz. Ezt a lehetőséget megadja a kormány ezen engedélye; másként lehetetlen. A törvény szerint a raboknak munkára való alkalmazása olyan feltételekhez van kötve, melyeket kevés vállalkozó teljesíthet, — Brassó városa azonban minden nehézség nélkül, sőt előnyösen.

Ezen áradhatatlan főispánunk által kiadott engedély tehát két irányban bir nagy fontossággal: a városra nézve, mert most módjában áll könnyű szerrel, olcsó módon nagy terveket megvalósítani, és a szegény rabokra nézve, mert egyrészt könnyítve lesz fogházbüntetésükön, másrészt módjukban lesz szorgalmuk útján minél előbb ismét tisztességesebb életmódot folytatni s szintén betölteni emberi hivatásukat.

Ezen két szempontból örvendünk az ujévi ajándéknak s azt hisszük, ép úgy fog örvendeni a város tanácsa s közönsége is.

Már most csak munkára!

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőházban január 12-ére volt kitűzve a költségvetés tárgyalása, de csak Hegedűs Sándor előadó és Szápáry Gyula gr. pénzügyminiszter szólta hozzá, azután a vita folytatása az ellenzék kérelmére másnapra halasztatott. A pénzügyminiszter ugyanis előadván az okokat, melyek miatt a költségvetés benyújtása alkalmával nem terjesztette elő expozéját, ezt most pótolta; ecsetelte az ország pénzügyi helyzetét és kifejtette a kormány pénzügyi politikáját. Erre felszólalt Ernusz Kelemen és utalva a pénzügyminiszter nyilatkozatának fontosságára, kérte, hogy a tárgyalás folytatása 3-ikára halasztassék. Tisza miniszterelnök ehhez hozzájárulván, az ülés már 12 óra előtt véget ért.

A főrendiház jan. 12-én rövid ülést tartott, melyben a közjogi és törvénykezési bizottság bemutatta az ötéves mandátumról szóló jelentését; a törvényjavaslat érdemleges tárgyalása a szombati ülésre határozottat kitűzteni. — 13-án megkezdődött a vita. Első szónok Helfy Ignác volt.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

„Éjek és napok.”

(Irtá Timon Sándor.)

E czímen megjelent rajzok és elbeszélések írója műve kiadása által nem keresett reklámot. Pihenő óráit felhasználta a maga mulatságára, s rászánta magát, hogy abban barátait is részesítse.

Irt, de nem az írói babéért, hanem körében ismert alakok és jelenetek ismertetéseért, mint a melyekben a népelet egy-egy rokonszenvesebb nyilvánulását óhajtott feltüntetni. Ily álláspont mellett is nem kerülhet ki a vidéki írók sorsát.

Kötetét a hangadó fővárosi sajtó a kellő késedelem után is hol jól, hol kétes értékkel fogadta. A helyi sajtó pedig csupa ildomoságból, kerülni óhajtván a reklámnak látszatát is, késett a kritikával.

A vidéki író és olvasóközönsége között más a viszony, mint a minő a pénzért irt munkák olvasóközönsége és írója között szokott lenni.

Ennél a munkát a tárgy, amannál az író kedveért veszik, már annyiban, a mennyiben egyáltalán megveszik.

S ez utóbbi viszonytól a közönség rendesen lálatlan.

Gyakran még a munka elolvasásának erkölcsi kötelessége alól is felmentve érzi magát, hanem a he-

lyett író barátját egy baráti meleg kézszorítással és szívélyes mosolylyal elégti ki.

Mindkettő olcsón adható. Az író még elfogadja s viszonzza is azt. De nem úgy a kiadó.

Ez még az olvasó-közönségnél is hálátlanabb. Sőt annál nagyobb erélylyel vonja felelősségre íróját, ha az becses művének mentől nagyobb számú el nem adott példányaival ajándékozza meg haláljának örök emlékeül.

Timon nagyszámú jó emberei megmentették kiadóját az ilyes vidéki író fele örök emléktől.

En pedig, ki Timon kötetével szemben a fennebb jelzett olvasó közönség azon részéhez tartozom, ki a munkát a benne foglalt rajzok és elbeszélések értekeért vettem meg, habár az írónak eredetisége és közvetlen őszintesége iránt táplált rokonszenves tiszteletemet is épen nincs miért lepleznem, indítva érzem magam művéhez pár szót szólni, s ezen kötetre a t. olvasó közönség figyelmét felhívni, melyet Alexi könyvnyomdája vidéki könyvpiacon a minő szokatlan fénylyel adott ki, Aigner Lajos annál lanyhább buzgalommal vett bizományába.

A kötetben foglalt rajzok és elbeszélések a következők: Gyujtó Zsiga részeg. Egymás mellett. Törvény előtt. Lájber uram büszkesége. Vagy ezen, vagy a más világon. A papok malma. A mit a vak is meglát. Dupla vagy semmi. A kit számkivetnek.

Czomba Palit vallják. Igazad van. Vének lakodalmar Két mankóval. Miske Laczi buja. Régi történet. Miko. delet harangoznak.

Mind a székely népeletből vett apróbb jelenetek és Udvarhelymegyében jól ismert alakok.

Igaz ugyan, hogy nincs bennök érdekfeszítő események bonyodalmas szövése, hanem a suly, a rajz jellegénél fogva, a székely nép észjárásának és lélektani jeleneinek eleven leírására van fektetve.

S a kötetnek értéke ebben van. A ki népelet jelenségei iránt érdeklődik, az ezen munka iránti elismerését meg nem tagadhatja.

Timon e kötetében a nemzeti érzületen és népies sajátságokon kívül a népies hangot alkalmazva, a székely észjárás törvényeit előadás módjában, mint felvett személyeinek jellemzésében azzal a közvetlen hűséggel mutatja be, mely által jelentékenyen járult azon rokonszenz ápolásához, melylyel a székelység a nagy közönséggel szemben mindég birt.

Bizonyos mértékig localis jellegénél fogva pedig kíválóbb becslvé tette művét az által, hogy míg a székely népelet változatos jeleneiben Timon barátjai és által ajól ismert egyének a maguk életének egyes örömeire vagy fájdalmaira ismernek, addig a „bandamzsika” hangjai mellett ama körön kívül állók is a népiesség iránti törekvésnek sikereit el nem tagadhatják.

Kifejezéseiben a könnyedség, a tartalomban pedig a kitűzött cél felé az áradozás nélküli sietés emelik az elbeszélések értékét.

A székely népelet jelenségei iránt érdeklődőknek a legmelegebben ajánljuk ezen kötetet.

A kultúregylet és a „Gazeta“.

III

Kimutattam szám szerint a Brassó városi magyar intelligenciát és egyleteit; most lássuk a „Gazeta“ által lenézett magyar iparososztály létszámát, a mint következik:

Ácsmester 3, asztalos 15, bádigos 1, bérkocsitulajdonos 16, borkereskedő 1, bormérő 6, csizmadia 97, cipész 49, esztergályos 1, fazekas 2, fodrász 2, fűrészmalom-tulajdonos 1, hangszerkészítő 1, kádár 1, kalapos 7, kávé 1, kerekas 6, késműves 2, kocsigyáros 4, korcsmáros 44, kovács 4, kőműves 10, mester 4, kötélgyáros 6, lakatos 9, mészáros 4, nyerges 3, órás 1, pék 6, sapkakészítő 1, szabó 34, szobafestő 2, szatócs 10, sziggyártó 4, szitakötő 5, szücs 6, vendégfogó 9, összesen 362.

A földműves magyar gazdák száma 15.

A napszámosok és cselédek számáról nincsenek biztos adataink, de tény, hogy azok Brassó iparához jelentékeny erőt hoznak, csak úgy, mint a bolgárszegi románok.

A brassói posztókészítők nem nélkülözhetik a székely leányokat. A ki figyelemmel tekinti azokat a rájáratokat ott a Bácsélhegy oldalán, látja és tudja ez épen úgy, mint a ki ama gyárakban megfordulni szokott. Nem nélkülözhetik a székely leányokat a brassói szász, magyar, román háztartástulajdonosok, annyira, hogy ha Csik és Háromszék megyék szegényebb s rendesen sok tagból álló család-apáira nagy szerencse, ha gyermekeiket Brassóban az iparos pályákra adhatják és szolgálatba küldhetik: úgy a brassói gazdáknak nyelv-különbség nélkül valóságos áldás, hogy ide jönnek!

A szász családok falukon rendesen kevés taggal bírnak, dús vidékeken lakva, a gazdaszat kifizeti magát, van mit aprítani a tejbe s így nem szorul arra, hogy 2—4 gyermeke közül egyet is szolgálatba küldjön. A brassó-megyei románság minden szász faluban a szegény osztályt képezi, mert földbirtoka nincs, vagy ha van, igen kevés. Van ki szolgálni jőjjön minden községből, de azért az oláh leány szolgáló Brassóban a legkevesebb. Tehát az értelmesebb, munkaképesebb és ügyesebb székely leánycselédek nemcsak nekünk magyaroknak, de a szászoknak, a román urnőknek is épen olyan nélkülözhetetlenek, mint az iparosoknak a székely fiúk.

Hát azok a napszámosok nyárban kertészek, télen fafűrészelők, kikkel a Bácsélhegy völgyeiben, gyümölcskertjeiben minden lépten találkozunk! Ezeket le kell nézni nagy római göggel? Tessék lenézni. Én gyönyörködve nézem kora tavasztól késő ősziig a gyümölcs-kertekben hangyaszorgalmukat, épen úgy, mint a bolgárszegi munkás oláhokat, kik minden reggel mint egy nagy méhkasból özönlenek le a gyárakhoz és késő este otthon rájuk várakozó kedveseikhez.

Én a becsületes munkás-osztályt épen úgy tudom becsülni, mint a dús kereskedőt, hivatalnokot, beszéljen az bármely nyelvet. Nem mondom, hogy az én nagylelkűségem nélkül nem volna képes a „Gazeta“ egyetlen számát megvenni. Megszolgáltatta bérét, s tőlem vehet vele, ha kedve telik benne, akár mindennap egy-egy Gazetát.

Ennyit azokról a napszámosokról és cselédekről, a kiket a Gazeta, csak azért, mert magyarok, nagy római uri göggel lefitymált.

És most, miután számokban kimutattam, hogy mi magyarok szám szerint is többen vagyunk, mint a románok, hogy intelligencia dolgában is talán csak kiálljuk velük a sarat, — lássuk csak, hogyan van a brassói magyarság érdeke képviselve a városházánál, az ipar- és kereskedelmi kamaránál, a köztörvényhatósági gyűlésben, közigazgatásban, tehát ott, a hol választásról van szó.

Koós Ferencz, m. k.
kir. tanszékostanfelügyelő,
a kultúr-főkegyelet elnöke.

A szerb-bolgár háború.

A helyzet mindinkább bonyolódik. A béketárgyalások aligha fognak célhoz vezetni. A politikai láthatár oly zavaros, hogy nem lehetetlen a háborúnak újabb kitörése tavasszal. Ekkor azonban nagyobb mérveket fogna ölteni s monarchiánk is akcióba vettetné.

A „Brassó“ újabb táviratai:

London, jan. 14. A londoni diplomáciai körökben az a hír, hogy Sándor fejedelem és a szultán közt az egyezkedési kísérletek lényegesen előbbre haladtak, Gadban effendi referált a szultánnak Sándor fejedelem ajánlatairól, s ő ezeknek a lényegét elfogadta volna. Ezek szerint Sándor fejedelem a berlini szerződés értelmében öt évre Keletruméliai kormányzójává nevezné ki. Mindakét törvényhozó-testület el lesz választva, de a bolgár sobranjéből és a keletruméliai tartománygyűlésből a közösügyek rendezésére delegátusokat küldenek ki. A keletruméliai hadseregben a tiszteket a fejedelem fogja kinevezni, de a kapitánytól kezdve fölfelé, a szultán fogja megerősíteni őket állásukban.

Athén, 14. jan. Oroszország kezdeményezése folytán a nagyhatalmak képviselői tegnap együttes jegyzéket intézték Delyanishoz, mely fenyegetőzést ugyan nem foglal magában, hanem a görög hadsereg leszerelésének szükségességét hangsúlyozza s a Törökország ellen intézendő támadás következményeire a felelősséget Görögországra hárítja. Az együttes jegyzék kézbesítése folytán elénk izgalom uralkodik.

Pétervár, jan. 14. A „Journal de St. Petesbourg“ konstatálja, hogy a hatalmasságok hozzájárultak Oroszország azon javaslatához, hogy Szerbia és Bulgária a lefegyverezésre szolgáltassanak fel. Az idézett lap megjegyzi, hogy e javaslat elfogadása határozottan bizonyítja, hogy a hatalmasságok közt egyetértés uralkodik a nevezett országokat fenyegető veszélyek tekintetében. Az értekezlet sikertelensége dacára, ez új diplomáciai akció kiundulási pontját képezheti, mely, ha ez alkalommal őszinte támogatásra talál, sikeresen volna tovább fejleszthető és a keletet megóvni az újabb bonyodalmaktól.

Megyei ügyek.

Brassó-megye közigazgatási bizottságának havi ülése.

(Folytatás.)

Az igazságügyminiszterhez teendő jelentés szerint a lefolyt félévben az előirt fogházvizsgálatok megtartottak s úgy a brassói kir. törvényszéki, mint a járásbírósi fogházak is kellő biztosak-s tiszttáknak találtak. A fogházak a megkívántó szerelvényekkel, rabruha és ágyneművel kellőleg el vannak látva. Az őrszemélyzet létszáma a rendes és annak magatartása jó. A bánásmód és élelmezés ellen panasz sehol sem emeltetett. Az egészségi állapot jó, — halálozás nem fordult elő. A letartóztatottak részben könyvkötéssel, asztalossággal, méhkaptár-készítéssel, esztergályozással és más famunkák készítésével, valamint rabruha- s ágynemű kijavítással foglalkoztak. Szökési eset egy fordult elő, de a szökevény rövid idő múlva megkerült; feltételes szabadságra négy elítélt bocsáttatott; a letartóztatottak oktatása magyar, német s oláh nyelven eredménytelően folytattatott. A lefolyt félévben a letartóztatottak száma volt: a brassói kir. törvényszéki fogházban 964 férfi s 86 nő; a brassói kir. járásbírósi fogházban 78 férfi s 62 nő, a hosszufalui járásbírósi fogházban 30 férfi s 10 nő, — összesen 1072 férfi s 158 nő, kikre volt 7746 frt 44 $\frac{1}{2}$ kr rabtartási költség; ebből fedeztetvén 512 frt 39 kr, a kincstár által fedezendő volt 7234 frt 05 $\frac{1}{2}$ kr. A munkás rabok összes száma volt 127, — kiknek összes keresménye 346 frt 13 kr volt; ebből a költségek leszámításával maradt a kincstár javára 104 frt 37 kr, — míg a rabok számára 91 frt 03 kr.

A közmunka s közlekedési miniszterhez teendő jelentésből kiveszszük következőket: az 105.985 klm. hosszú állam, — s 195.578 klm. hosszú törvényhatósági utak teljesen jó karban vannak. A kavicskihordás rendben történt s az őszi bekavicsolás is fogatosított. A törvényhatósági ó-sáncsi ut 1.5 kilométere még nincs kiépítve, de 1886. május végeig biztosítva van. Tatráng község közelében a törvényhatósági uton felül fekvő Tatrángpatak szabályozása iránt folynak a tárgyalások. A megye területén van 75 gőzkazán s 142 vizimalom. Kazánfűtői s gépkezelői vizsgálatra 58 egyén jelentkezett, a kik közül 45 jó sikerrel tett vizsgát. Az egész évi közmunka 37230 kétfogatu, 29982 egyfogatu ígás és 57911 kézi napszámos. A közmunka 48065 frt 20 krral mind megváltatott. A megye területén létesített postajáratok akadálytalanul közlekedtek s a postaszolgálat rendes. Van ez idő szerint a megye területén 19 postahivatal s egy posta állomás.

Ezek után referálta a főjegyző a múlt törvényhatósági közgyűlésen megejtett öt köz. bizottsági tag választását. (ezt lapunk t. olvasói már előbbi közlésünkben ismerik. Szerk.) s beterjeszti a bizottság teljes névsorát. Az albizottságok következőkép alakítottak: Fegyelmi választmány: Koós Ferencz, Gencsy

István, Maager Ferencz s Schnell Károly rendes tagok Gártner Károly s Porr Keresztély pótagok. 2) Gyámügyi fellebbviteli küldöttség: hivatalból választott tagok: Roll Gyula, Tompa Sándor, Schullerus Ede s Manaradian Gergely; választott tagok: Dück Ede, Schlandt Gottlieb s Porr Keresztély: kinevezett tagok: Ridély Frigyes, Lázár Gerő és dr. Gusbeth Ede. 3) Börtönvizsgáló küldöttség: kinevezett tagok: dr. Gusbeth Ede, Maager Ferencz, Koós Ferencz, Gártner Károly s dr. Tartler Frigyes. 4) Erdőrendészeti albizottság: Schnell Károly, Nagy Gyula s Zaminer Ede. 5) Erdőkihágási II. fokú bíróság: Dück József, Fabriczius Károly, Schnell Károly s Zaminer Ede rendes tagok; Porr Keresztély, Schlandt Gottlieb, Ridély Frigyes s dr. Gusbeth Ede pótagok. 6) Felsőfokú lamlai küldöttség: Gencsy István, Maager Ferencz, Schlandt Gottlieb és Schnell Károly. 7) Bejelentés fellebbezési küldöttség: — Schnell Károly s Ridély Frigyes rendes tagok, Lázár Gerő, Fabriczius Károly pótagok.

Felette fontos a kir. főmérnök jelentése a kőműves — kőfaragó s ácsmesterek ügyében, kik engedélyhez kötött iparágat engedély nélkül folytatnak. A jelentés szerint, habár Brassóban felállítatott egy vizsgáló bizottság, mindazonáltal eddig egyetlen jelentkezés nem fordult elő. Ennek dacára azonban nem csekély azon e szakba vágó iparosok száma, kik úgy Brassó városában, mint a vidéken nagyobb épületeket, templomokat, iskolákat stb. építenek teljesen önállóan, holott arra képesítve nincsenek, a mi által nemcsak, hogy magánosok, s községek károsulnak, hanem balesetek is fordulhatnak elő. Ezen jelentés következtében a gyűlés utasítja az alispánt saját hatáskörében szigorúan intézkedni.

Ugyan a főjegyző előterjeszti a belügyminiszter rendeletét a közigazgatási bizottságnak a vízépítkezésre vonatkozó hatáskörére nézve, melyet a gyűlés tudomásul vett s úgy az alispánnak, mint építészeti hivatalnak ahhoz való alkalmazkodás céljából kiadott.

Az egyéb tárgyak között is voltak nagyon érdekesek s fontosak. Hosszúfalú község képviselőinek azon határozata, mely szerint az i. erdőkezelési bizottság által utalványozott famennyiség az előjáróság által szétosztassék, még pedig a házszámokat véve alapul; a fennmaradandó összeget pedig a földadót véve alapul, a jogosultaknak a földadó arányában ossza fel. A határozat második része ellen Alexe Verzea s társai fellebbezést adtak be, a közigazgatási bizottság a községi képviselőt ezen határozatát feloldja s odaváltoztatja, hogy ezen felosztásnál az összes adónemek s így a községi pótdó is tekintetbe veendő, mert a község kiadásainak fedezéséhez nemcsak a földadót fizető, hanem az összes, mindennemű adót fizető polgár is járul.

(Vége következik.)

Kaszinói párbeszéd

Hazaffy János ügyvéd és Saxonius Justus nyugalmazott senátor között:

Difficile est satyram non scribere.

I.

(Vége.)

S. Azt csakugyan meg nem foghatom, mi indíthatna ezen derék, tisztos testületet arra, hogy olyasmit állítsanak, mi a valóságnak meg nem felel és jobb meggyőződésük ellenére ahhoz makacsul ragaszkodjanak.

H. A mi speczialiter a nemzeti vagyont illeti, van elegendő okuk fájlalni, hogy annak jövedelmeivel nem bánhatnak többé úgy el, mint valami gazdátlan jószággal. Ez reájuk nézve se nem politika, se nem kultur-kérdés, hanem tisztán, őket közelről érintő pénz-ügy. De erről más alkalommal bővebben. Ezuttal csak azt óhajtom megemlíteni, hogy az említett derék, tisztos testületek, kik magukat népök sorsa hivatott intézőinek tartják, nem igen szoktak konkrét tényezőkkel számolni, és kezdettől fogva elhibázott politikájuk mindig oly eredményekre vezetett, miket a szász nép nekik meg nem fog köszönni soha!

S. Nem értem; mire céloz?

H. Megmondom hát. On n'est malheureux que par sa fante. (Mad, de Maintenon). Az 1868-ki kiegyezés létrejöttkor az erdélyi szászok, kik addig Bécsesl mindig szorosabban érintkeztek, mint Pesttel, már akkor is terjesztették azon meggyőződést, hogy a dualizmus hosszú életnek nem fog örövendeni; a „magyar chauvinisták“ gazdálkodása magát mentül előbb lejárja és ki nem maradhat, hogy a németek az egész monarchia kormányát ismét oly szerencsésnek bizonyult kezükbe ne vegyék és a Sadova és Solferino előtti boldog állapotokat újból helyre ne állítsák. Ezen észélyes kalkulus mellett mi természetesen, mint hogy okos, előrelátó létükre, visszavonulási vonalról gondoskodandók, már jó eleve idegenkedtek az új alkotmánytól.

Hogy is ne! ha elfogadják vala az új szerve-

zetet, könnyen kompromittálhatták volna magokat és jó barátaik, a bécsi birodalmi népek támogatását és rokonszenvét elvesztették volna.

Azonban ezen ügyes — bár nem hazafias — számítás dugába dőlt; tetszett a sorsnak másként intézkedni. „Él magyar, áll Buda még!” de ez alatt a politikai viszonyok — a történelem logikájánál fogva — oda fejlődtek, hogy a birodalmi németek alig-alig képesek a vérszemét kapott szlavizmussal szemben, saját hagyományos nemzeti pozíciójukat megvédeni! — És most elmondhatja százsz atya fiának: „Bizzál bennem és segíts magadon, majd úgy az isten is megsegít.”

De nem kell elcsüggedni! beálhatnak oly politikai konstelációk, melyek a százszok előítéletének és ferde politikai felfogásának végre mégis igazat adnak. Nem kel lágitani, semmi áron!

És csakugyan beköszönt a várva várt nagy idő. Hallatlan, világrendítő események a német nemzetet a harc dicsőségének vakító fényével elárasztották. Nem méltányos-e, hogy az erdélyi százszoknak is kijusson ebből néhány fénysugár, miután hétszáz esztendő előtt ők is lakták Németországot és a nyelvük még mai napság is német, — úgy nemkülönben kulturájuk is német, dacára a nép barbárságának, melynek járma alatt annyi század óta nyög a szegény; míg az elzászi testvérek sokkal kevesebb idő alatt áldozatul estek a francia barbárságnak, kivétülözvén németiségükből.

Félre tehát Béccsel, ott nincs most már mit keresnünk a szegény kis Miskánál! A százszföld merő örömtől és vérmes reményektől áradozott; a többi nemzetiség csak úgy bámulta az orgiákat, egészen „paff” volt. A nagy idő nagy embereket szült; ezek éjen át úgy bujtak elő, mint a gomba az erdő szélén.

A német császárság bevégezett tény; ütni kell tehát a vasat, míg meleg.

Egyletek.

Brassó, 1886. január 10*).

A „Brassómezei gazdasági egyesület” méhészeti szakosztálya e hó 8-án ismét ülést tartott, a melyen igen fontos határozatok hozatván, ezekről s általában a gyűlésen történetekről sietek értesíteni e lapok t. olvasóit. — Előbb azonban egy kis kitérést.

A gyűlésen ezúttal 8 százsz, 2 román és 2 magyar méhész vett részt. — Távol legyen tőlem, hogy még a méhészetből — ezen mindnyájunkra nézve egyenlő mértékben közös kincséből is nemzeti kérdést csináljak; de őszintén sajnálom, hogy a méhészeti szakosztályban még csak 2. mond: két személy képviseli Brassómezei 23948 magyar lakosságát! Pedig szemben a más nemzetiségekkel — csaknem biztosan lehet állítani — megyénkben aránylag legtöbb magyar méhész van. „Van” és még „sincs”, mert ki ki magába vonulva üzi a méhészetet, nem akar semmiről tudomást venni; mintha félne az, kinek bő tapasztalatai vannak, ezeket másokkal megosztani, s mintha restelné az, ki még — mint magam is — a kezdet kezdetén áll, hogy majd felfedeztetvén az ő méhészeti gyarlóságai, talán valamelyes megszégyenülésen kell átesnie! Bármilyen legyen az oka a magyar méhészek távolmaradának, az az ok nem lehet helyes. Így gondolkoztam már egy év előtt, a mikor csakugyan e lapokban felszólalván, kérve-kértem vidéki, úgy mint helybeli kollegáimat, hogy sorakozzanak. De még tovább is mentünk: én és az a második társ személyesen szóval is érintkeztünk nem egy magyar méhészszel, a kik ugyan mindent megígértek, de végre is csak az ígérettel hagytak. Eredményt tehát nem ért el sem a hírlapi felszólalás, sem a személyes kérelem. Én azonban a reményt nem adom fel s erősen hiszem, hogy megyénk magyar méhészei egytől-egyig tagjai lesznek a szóban levő, méhészeti szakosztálynak. (Ezzel közelebbről foglalkozunk. Szerk.) És én ezt ismételtelen kérem; mert meg vagyok győződve, hogy a sorakozás mindenkire nézve nagy szemlémi s több-több anyagi haszonnal jár. — De térjünk a dologra!

A gyűlést Horváth P. a szakosztály elnöke, megnyitván, csakhamar annak tárgyalásába bocsátkoztunk, hogy vajjon a múlt évben rendezett méhészeti tanfolyam kielégítő vala-e eredményében? s vajjon nem-e szükséges ezen évben is egyet újból tartani? — Az első kérdésre jó lélekkel „igen”-t kelle mondanunk, mert tagadhatatlan az, hogy a ki eme tanfolyamon mindvégig részt vett, többet tanult 5 nap alatt, mint magára hagyatva talán éveken át. Épen azért a második kérdésre is igenlőleg felelt a gyűlés, hogy így alka ma nyíljék mindenkinek, ki a tavaly távol maradt, a méhészet köréből ismereteket szerezni, illetőleg a meglevő ismereteket kibővíteni, másokkal közölni. Leszen tehát az idén is méhészeti kurzus, még pedig nem egy, hanem kettő.

Az első a szó szoros értelmében gyakorlati tanfolyam lesz, de jótéteményeiben csak az egyesület tagjai részesülnek. A kivétel következő: A méhészeti szakosztály azon helyi, vagy vidéki tagja, ki a póttanfolyamon részt akar venni, f. év február hó végeig jelentkezik elnöknel, ki a saját telepén minden ilyen tag kezelése alá két, esetleg három kaptár méhet bocsát. Az illető tanoncz már márcziusban megjelenik elnöknel — a tanító-mesternél — még pedig

a kettejük között előre megállapított időben, a mikor már részére a kaptárak kijelöltetnek s ezekkel a legelső tavaszi munkát az elnök utasítása szerint vagy ellenőrzése mellett azonnal személyesen végezi. Elnök, vagyis a tanító, figyelmezteti most a tanonczot, vagy ha úgy tetszik, gyakorolót, miszerint kaptáraival ennyi és ennyi napig semmi teendő sincsen. De emez idő leteltével a tanoncznak ismét meg kell pontosan jelennie s a szükséges teendőket a kijelölt kaptárakon személyesen és lelkiismeretesen végeznie. És ez így tart az egész éven át, illetőleg míg a tanoncz a legutolsó műtétet, a beteleltetést is saját maga elvégzendí. a mikor rája nézve a tanolyam véget ér. — Ugy tudom, hogy ilyenmő méhészeti tanfolyam még hazánkban sehol sem volt; azt pedig, hogy általa mily rengeteg gyakorlati ügyességre tesz szert főképp a kezdő méhész, mondanom is fölösleges, kitetszik az a fenekéből. — Ezen tanfolyamra felhívom figyelmét helyi, valamint vidéki méhész- vagy méhészkedvelő kollegáimnak: legyenek az egyesület tagjaivá s vegyennek részt a tanfolyamon.

A második kurzus hasonló lesz a tavalihoz, a mennyiben — a körülmények szerint, ez is 5—10 napig fog tartani, mely idő alatt a lehetőleg részletesen letárgyalatik az okszerű méhészetnek ugy szellemi, mint gyakorlati része. Ezen tanfolyamon részt vehet bárki, a ki legalább márczius hó közepéig elnöknel jelentkezik. A tanfolyam május első felében leend.

Ha jól emlékszem, említést tettem volt arról is, miszerint a magas kormány 200 frt. segélyben részesíté a szóban levő méhészeti szakosztályt. Ezen öszszegen — mint elnök értesíté a tagokat — egy régebbi tervezet szerint egy 20 kaptárból álló központi méhészeti telep létesített s ez idő szerint elnök gondozása alatt áll, ki felelősséggel járó fáradozásainak jutalmául a telep méz-gyűjtését nyeri, míg a szaporodásból vidéki telepek szerveztetnek, ott, a hol ahhoz értő s azt kezelni akaró méhész találatik. Ha ez nem történhetik, akkor az új rajok a fő-telep állományát fogják szaporítani. Szereztetett továbbá egy lépkedzet-sajtoló, mely az egyesületi tagok rendelkezésére áll. A még fennmaradt öszszegen új üres kaptárak s egyéb a telephez szükséges méhészeti eszközök fognak bevásároltatni.

Ezek után elnök a méh-színekről ezeknek felállítási helyéről tartott igen érdekes felolvasást, előadásához a szükséges rajzokat is bemutatván

Végül a szakosztály egyhangulag elhatározá, hogy a magyar országi általános méhészeti szövetségnek tagja lesz s mint ilyen a „Méhészeti lapok” szakközlönyt magyar és német kiadásban járattja. Ezen kívül járattja még Gravenhorst „Deutsche illustratede Bienen-Zeitung”-ját.

Biró S.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hír. Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága f. hó 14-én reggel ismét városunkba érkezett, magával hozván Brassó városa számára azon új-évi ajándékot, melyről lapunk élén szólnak.

Gyűlés. A brassómezei gazdasági egyesület Hubbes János elnöke alatt f. hó 15-én délután tartotta második rendes közgyűlését a városház tanács-teremben. A gyűlés meglehetősen volt látogatva s elintézte az egylet folyó ügyeit. Különösen ki kell emelnünk e helyütt is Morres Vilmos titkárnak gyönyörűen kidolgozott s rendkívüli ügyszertettről tanuskodó évi jelentését, melynek felolvasása majdnem egy órai időt igényelt. A gyűlés a választmányának, különösen pedig Hubbes elnöknek és Mozes titkárnak jegyzőkönyvileg mondott köszönetet. Az egyletre különben nemsokára még visszatérünk.

Felolvasás. A „Brassói magyar polgári kör” helyiségeiben ma szombaton este 8 órakor a kulturegylet felkérése folytán dr. Weisz Ignác ügyvéd ur fog felette érdekesnek ígérkező felolvasást tartani. — Figyelmeztetjük erre a t. közönséget.

Rendőrségi reform. Mint biztos kutforrásból halljuk, egyedül főkapitányunk fáradhatlan tevékenységének köszönhető, hogy a reformkérdése a kiküldött bizottság által újabb revízióvá tápetett és mint hallatszik, a mindkét oldal tett egyengetések folytán javaslatba fog az állandó bizottság előtt tetetni, hogy egyelőre a rendőrségi gyalogszemélyzet 15 emberrel szaporíttassék és 2 kirendeltség állítandó fel, még pedig a Bulgárszegben és Ó-Brassóban. Reméljük, hogy talán már a jövő heti képviselő-testületi ülésen a tengeri kigyóvá nőtt ügy befejezést nyerend.

Bartesch-monumentum. A nagy-utcában levő városi sörház azon kérése, hogy a kérdéses monumentum a sörház mellé helyeztessék el, mint halljuk, tekintetbe nem vétetett, mert a sörház mellé épül az államiskola.

Martini tanár tegnapelőtti mutatványai a „Nr. 1.” termében, melyeket mult számunkban jeleztünk, nagyszerűen sikerültek. A terem telve volt a legdisztigáltabb közönséggel és a művész felülmulta mutatványainak rendkívüli hatásával a legmerészebb várakozásokat. Az általa felállított és sajátját képező gyönyörű színpad maga is elárulta már a jó ízlést. Az előadás első részét Brassón már több ízben és különösen Berghertől és szépleányától látott „Schwarzküstlerei” képezte. Martini a publikum közvetlen közelében ad oculos demonstrált és rendkívüli gyorsasággal changirozta el és teremté elő a különféle dolgokat. A kártyamutatvány, a chinai vacsora, a három déli gyümölcs, az üres selyemkendő és az üres csilinder különféle tartalma stb. nagyon meglepte a közönséget, és ha az efféle dolgok nem is újak, mégis meglepő

volt a művész rendkívüli tiszta, gyors és csinos játéka, és mi főleg dicsérendő, hogy ő — mi más hasonló művészeknél nem szokásos — a publikum közvetlen közelében mutat mindent és igazán boszorkány módra működik. A műsor második része az estély és az öszszes mutatványok fénypontját képezi. Ezek a Silhouettnematványok. A lég-szészlámpák lecsavartatnak, a terem sötét lesz, a színpad hátulsó részét egy egyszerű fehér lepel képezi, előtte a közönség mellett áll egy lámpa, mely fényét a fehér lepelre veti, a lámpa mellett a művész és egymásután megjelennek a fehér leplen fekete alakban mindenféle állatok természet-hiven és életnagyságban. Emberek miniatúrban stb. A szónokló pap a szószéken, a playdoierozó francia ügyvéd, a spanyol pap, a szerelmese, a rendőr stb., mind oly mutatványok, melyeket még eddig Brassóban még nem láttunk, mert ezen silhouettnematvány a művészet egy új genre-ját képezi, feltalálva Martini által. És az egész árnyképeket tíz újjával idézi elő a művész. A közönség el volt e mutatványok által ragadtatva és tapstapst követé minden egyes alak felmutatása után. A műsor utolsó részét a híres Stella képezte. Ki Stella? Mi Stella? Hol Stella? Erre választ nem adhatunk, mert elárulnók a művész művészetét. Stella szép, ügyes és mint mondani szokás, „fesch”; látszik rajta, hogy dalmatini, de mi a természetben szívesebben látjuk, mint a rejtélyben. Stella tehát rejtély maradhat. Az előadást a silhouettnematványok egyedül teszik feszültté, és a ki még nem látta azokat, nézze meg, érdemes.

Táncestély. A brassai cipépszegédeknek lapunkban már hirdett táncestélye ma este fog megtartatni a Nr. 1 nagytermében. — A törekvő iparos ifjuság estélyére felhívjuk polgárságunk figyelmét.

Kozákok. On-dit, hogy Brassón egy teljesen szervezett kompánia létezik, melynek foglalkozása az egyes éjjeli üzletekben és lebuajokban könnyelmű vagy részeg embereket a kártyajátékhöz rábeszélni és ezeket tisztességesen megkoppasztani. Ámde a rendőrség szemmel kíséri ez atyafiakat és ha jól vagyunk informálva, ismeri az egyes szereplőket, sőt egyet már lefűelt.

Örülés. Lapunk egyik kiváló vidéki levelezője következőkről értesít: A Pécselt állomásozó 7. huszárezred orvosát hirtelen üldözési mánia rohanta meg. Szabad fővel, kard nélkül távozott el lakásáról s öszsze-vissza szaladt a városban. Nagy embertömeg követte a szerencsétlen orvost, hogy elfoghassák, a mi azonban csak három órai szünet nélküli futás után sikerült. A szerencsétlen ezredorvos, ki brassói Grünfeld leányt tart nőül, elszállítatott a budapesti orsz. tébolydába.

Családi dráma. Warnsdorf gyárvárosban — mint Reichenbergből jelentik — John Antal 43 éves gyáros agyonlőtte először nejét, azután másfél éves gyermekét és végre önmagát. A borzasztó tett oka ismeretlen.

Hármas szülés. Hevesmezei Szóláthon Kerékgyártó Mátyás neje f. hó 10-én három gyermeket, egy fiút s két lányt szült. Anya és gyermekek teljesen egészségesek.

Közigazdaság.

„The Gresham” életbiztosító társaság Londonban.

E társaság 1885. évi november 17-én tartotta rendes évi közgyűlését, melyben előterjesztették az 1885. június 30-án lejárt 37-ik üzleti évről szóló jelentést. E jelentés főtételei a következők: A lefolyt üzleti év eredménye igen kedvező volt; benyújtottak 7.394 biztosítási ajánlatot több mint 66, 393.200 frankra, melyek közül a társaság 6.138 ajánlatot több mint 53.422,475 frankkal elfogadott s a megfelelő kötvényeket kiállította. A díjbevétele, levonván a viszontbiztosításért fizetett összeget, 14.185,366,47 frankra rugott, mely öszszegben az első évnél 1.952,450,42 frank biztosítási díja is befoglaltatik. A kamatszámra 3.740,702,30 frankot tett s a díjbevételehez csatolva, a társaság évi bevétele 17.926,068,77 frankra emelte. A társaság a lefolyt üzleti évben életbiztosítási kötvényekre 9.639,527,81 frankot fizetett ki a társaság. A kiházasítási és vegyes biztosítási ügyletekből eredő és lejárt követelések öszszége 2.919,240,73 frankra rugott. Kötvények visszavételére 1.157,927,19 frankot fordított a társaság. A biztosítási alap, melylyel a társaság a szerződésekben kikötött feltételek teljesítését biztosítja, 3,944,971,26 frankkal emelkedett. Az aktívák az üzleti év végén 89,282,500,94 frankot tettek. E mérleg felállításánál vételáron bejegyzett értéken értéktöbblete nem vétetett tekintetbe, mivel ezek az értékek nem realizáltak, s így azonnali nyereség forrásául nem tekinthetők. Ennek az értéktöbbletnek azonban nagy jelentősége van; mert konsolidálja ama garanciákat, melyeket a társaság nyújt. Tőkebefektetések: 1.935,056,15 frank a brit kormány értékpapiraiban, 13,841,232,29 frank más államok értékpapiraiban, 1,725,198,02 frank vasuti részvényekben, elsőbbségekben és garantált értékpapirokban, 29,870,022,60 fr. vasuti- és más kölcsönkötvényekben, 14,620,450 frank házakban, melyek közt a társaság bécsi és bpesti házai vannak, 12,722,801,15 fr. jelzálogokban és 14,407,095,93 frank különböző biztosítékokban.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

*) Tárgyalmaz miatt késett.

Szerk.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 6050.1885.

Hirdetmény

a fekvőségeket terhelő adósságok bevallását illetőleg.

Mindazon adózó felek, kiknek fekvőségeit adósság terheli, ezennel felhívattak, az erre vonatkozó bevallási ivateket ezen adóhivatalnál azonnal átvenni és azokat rendesen kitöltve, *legkésőbb f. évi január hó 31-ig ide ismét benyújtani*, — mivel a későbbben, t. i. január hó 31-ike után benyújtott adósságbevallások az 1886. évi ált. pótdadó kiszabásánál semmi esetre figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen bevallási ivatek benyújtása a városi adóhivatal részéről a feleknek az adóhivatali bélyeggel és a benyújtás napjával ellátott jegy által igazoltatik és csakis egy olyan jegy szolgálhat a bevallási iv benyújtásának igazolására.

Azon adózó felek, kik a fekvőségeiket terhelő összegekért tőkekamaton kívül törlesztési részleteket is fizetnek, a bevallási ivatekben úgy az eredeti adósságuk összegét, valamint azon összeget is kimutatandják, mely általuk az idő folyamában törlesztés vagy részletfizetések által az eredeti tartozásuk összegéből enyésztetett. végül azon kamatláb is kimutatandó, mely a hitelezett összegért hitelező részére évenként fizetettik.

Brassó, 1885. december 31.

A városi adóhivatal.

Sz. 6049/1885.

Hirdetmény

a III. és IV. osztályu kereseti adó és tőkekamatadó bevallásokat illetőleg.

A m. kir. pénzügyminiszteriumnak 1885. október hó 10-én 63475. sz. a. kelt magas rendelete folytán, az 1886. évi

(25) 2-3

adó kivetése czéljából a következő adózó felek, és pedig:

1. mindazok, kik a III. osztályu kereseti adó alá tartoznak, u. m. gyárosok, kereskedők és iparosok, bankárok, gyógyszerészek, orvosok, ügyvédek, mérnökök, bérlok stb. — általában mindazok, kik valamely haszonjövödelmező üzletet folytatnak, illetőleg ujonnan nyitottak s ezek után az 1884-ik évi adó kivetésénél az 1884, 1885. és 1886. i. 3. évre még nem adóztattak meg;

2. valamely határozott fizetést, nyugdíjat, kegyelem- vagy tiszteletbeli díjat élvező törvényhatósági, községi, felekezeti, társasági és magán hivatalnokok, könyvezetők, pénztárnokok s egyáltalában valamenynyien a IV. osztályu kereseti adó alá tartozó, 40 frtnál nagyobb havi fizetést élvező segédek és segédmunkások, tanárok, tanítók stb.

3. Azok, kik kamatélvezettel járó pénztőkéikkel rendelkeznek, ezennel felszólítottak, az általuk kiállítandó adóbevallásokra szükségelt adóbevallási ivateket az alólírt városi adóhivatalnál halasztás nélkül átvenni és azokat helyesen kitöltve legkésőbbben 1886. január hó 15-ig ide ismét benyújtani.

Az 1. pont alatt említett azon adófizetők pedig, kik az 1884. évi megadóztatásuk után üzletüket, iparukat vagy esetleges vállalkozásukat beszüntették, figyelemztetnek, miszerint ezen beszüntetést az alólírt városi adóhivatalnál vagy közvetlen a tek. kir. adófelügyelőségél azonnal jelentsek be, nehogy azokért különben továbbra is megadóztassanak.

Brassó, 1885. decz. 31.

A városi adóhivatal.

Báli jelentés!

A brassai romai-katholikus nőegylet

SAJÁT ÁRVAHÁZ-ALAPJA JAVÁRA

szombaton, 1886. február 6-án, a „Nro. 1.” szálloda helyiségeiben

tánczestélyt

rendez, melyre a nagyérdemű közönség tisztelettel meghívatik.

Belépti jegyek személyenként 1 frt 50 kr. kaphatók Folyovits N. J., Simay testvérek és László M. és L. urak kereskedéseiben; este a pénztárnál.

(35) 1-3

A rendezőség.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

A farsangi évadra

(8) 8-15

báli-, menyasszonyi- és séta-ruhák (toilettek) a legújabb divat szerint, gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy
női divat-termükben

BRASSÓBAN (a főtéren)

Ugyanott nagy készletben lévő satin mervelleux-ök, satin à Lyon és atlasok, selyem, bársony és plüschek; voille, crêpe és cachemirok fekete és minden divatos színekben; Matlace Chantilly (ujdonság!) oriental csipke szövetek és széles volanok; báli belépők és legyezők, virágok, chenilli, toll, arany, ezüst bouquettek és garnitúrák; rüsch, hattyu, szalag, ugy-szintén harisnyák és selyem keztyük minden estéli színekben előnyös áron kaphatók.

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

(27) 3-3

Egy sok év óta fennálló

eczetgyár

folyó évi január végétől kezdődőleg bérbe adandó, esetleg ennek felszerelése a hordókkal együtt eladó.

Ajánlkozók bővebb értesítést nyerhetnek naponként déli 12 és 1 óra között a Klastrom-utca 602. szám alatti ház I. emeletén.

BÉRBE ADÓ

a szt.-János-utca 642. sz. alatt lévő,

a „Főrapporthoz” címzett borház

1886. február 1-től kezdődőleg.

Bővebbet megtudhatni Járossy Jánosnál, nagy-utca 519. sz. a.

(36) 1-3

Szives figyelemre!

STENNER FRIGYES gyógyszer-tára

az „Arany oroszlánhoz”

BRASSÓBAN a Nagy-utczában

melegen ajánlja a nagyérdemű közönségnek — szükség esetére — dúsan felszerelt raktárát minden a betegápolásra szolgáló cikkekben a legolcsóbb áron.

Nevezetesen rendelkezésre állanak: gőzinhaltio (belélegző) készülékek, szórógépek, raffraichisseurök, irrigatorok, öncsöre (klistély) gummi ülőpárna (légpárna), orr-, szem- s fül-douche-készülékek, porhintők, cseppszámláló, szem- s orrcset, tejszivattyúk, ojtásörzök, suspensoriumok, sérvkötők, sebkötélék-szövetek, mint vászonkendők s övek; gummiövek, ghazé-övek, flanelkötélékek, tournique-k stb; jégzacskók, méhfecskendők, genyelfogó-edény, ujjantnyuk, bougiek (viaszgyertyák), catheder, szopóúvegek kis gyermekek számára, ágybetétek gummiából; hallási csövek (nagyot hallóknak), hőmérők a betegek testi hőfokának megállapítására, párisi szivacsok, női időszak táskák, mindennemű praeservativek gummi- s halhólyagból, stb.

Vidéki megrendelések postautárvéttel rögtön teljesítettnek:

5 frton felüli összegeknél portómentesen. Csomagolás önköltségi áron. Vízonteladónak tetemes rabatt.

A nagyérdemű közönség szives látogatását kéri
mely tisztelettel

Stenner Frigyes,
gyógyszerész.

(22) 2-3

A „Nro 1.” szálloda nagytermében
terített asztalok mellett.

Chevalier ALDO MARTINI

tanár, ő Felségeiknek a német császár, az olasz királynak, nemkülönben több külföldi udvari udvari bűvésze,

Brassóban,
a „Nro 1.” termében
vasárnap
1886. január hó 17-én,
a városi zenekar
közreműködése mellett

(34) 2 *

második, rendkívül érdekes

családias estélyt

rendez.

Martini tanár, ki Európa, Amerika, India és Ausztrália legnevezetesebb városiban tartott előadásokat, rendkívül érdekes estélyeivel mindenütt a legnagyobb feltűnést keltette.

STELLA,

a függő női fej, vagy az élő rejtély.

A legnagyobb ujdonság:

árnyék-silhouettek,

rendkívüli humorteljes mutatvány Martini tanár által.
Eddig verseny nélkül.

Az előadás kezdete 8 órakor este.

Számozott hely 1 frt, — számozatlan hely 60 kr, — állóhely 40 kr.